

[Thorkil Kristensen.]

tidligt, man holdt en sådan stormagtskonference, for de fleste måtte være klar over, at chancerne for konkrete resultater i dag var beskedne.

Vi må allesammen være glade over, at en kontakt mellem de fire stormagter er mulig og har kunnet tilvejebringes; men vi må vente til senere med håbet om, at der kan komme noget mere konkret ud af det, navnlig hvad vedrører spørgsmålene i Europa, som jo er så vanskelige. Efter mit skøn må man bedømme det tyske spørgsmål som værende både alvorligt og meget, meget vanskeligt. Konflikten omkring det delte Tyskland er jo dybtgående, og det har sine meget forklarlige grunde. Når udenrigsminister Molotov ikke har kunnet tiltræde stormagternes Tysklandsplan, har det naturligvis sine grunde. Østzonen er jo nu blevet udbygget til en af de vigtigste og stærkeste bastioner i hele østblokkens forsværssystem. Efter oplysninger, der foreligger, står der ca. 22 sovjetiske divisioner alene i østzonen, og det er jo også klart, at opgivelsen af østzonen ville få eftervirkninger i de andre østeuropæiske lande.

Udenrigsminister Molotov tør ikke give slip på det russiske herredømme over østzonen, når han må regne med, at den mulighed, han står overfor, er, at det samlede Tyskland derefter vil slutte sig til vestblokken, og det regner han naturligvis med vil blive tilfældet, hvis der afholdes frie valg i Tyskland, og hvis en nationalforsamling, fremgået af disse frie valg, vil få lov til på egen hånd at træffe bestemmelse om Tysklands fremtid; i så tilfælde frygter han at Tyskland vil slutte sig til det vestlige forsværssystem. Derfor er det, han har forlangt en neutralisering af Tyskland som en betingelse for at give slip på østblokken.

Af disse grunde tror jeg, at konflikten om Tyskland er dybtgående, og der er vist desværre ikke stort håb om en løsning af Tysklandsspørgsmålet, før det hele internationale klima engang måtte være ændret på afgørende vis. Det forekommer mig, at det er bedst, at vi gør os denne kendsgerning klar.

Dertil kommer jo, at hvis den nuværende tilstand, hvor Tyskland er delt, vil vare i mange år, må man regne med, at der opstår indre tyske vanskeligheder, den dag en

løsning internationalt måtte blive mulig. Det er åbenbart for enhver, at østzonen, der nu er organiseret som en folkedemokratisk republik, både politisk og økonomisk mere og mere er blevet indordnet under det politisk-økonomiske system, som nu engang er det dominerende i østblokken med Sovjetunionen som centrum, og det kan naturligvis ikke undgå at præge forholdene, at hele den ideologi, den økonomi og det politiske system, der dør hersker, i en lang række år bliver det dominerende i østzonen.

Hvad angår de tidligere tyske, nu polsk administrerede områder øst for Oder-Neisse, er vanskelighederne ikke mindre. Såvidt man kan skønne, er den tyske befolkning i disse områder, der jo før var meget betydelig, nu omtrent forsvundet, flyttet eller uddrevet, hvad man vil kalde det, og den er erstattet af en polsk befolkning, som nu har fyldt landet, således at befolkningen i dag overvejende er polsk. Når man samtidig betænker, at disse områder bliver indordnet under det polske statssystem og den polske økonomi, er det klart, at også her bliver der større indre vanskeligheder, efterhånden som årene går. Derfor må man sikkert regne med, at hele det tyske spørgsmål er meget vanskeligt, vil være meget vanskeligt og alvorligt måske desværre i en betydelig årrække.

Anderledes forholder det sig jo ikke med det østrigske spørgsmål, som jeg ikke skal gå nærmere ind på. Når udenrigsminister Molotov heller ikke på dette område har kunnet give tilbud, der var acceptable for de vestlige lande, er det naturligvis af tilsvarende grunde som dem, der gælder for Tysklands vedkommende.

Vi har jo hørt meget lidt om de asiatiske spørgsmål fra konferencen i Berlin. Om der kommer en femmagtskonference i stand med deltagelse af Den kinesiske Folkerepublik vedrørende nogle af disse asiatiske problemer, ved vi ikke i dette øjeblik; måske ved vi det i eftermiddag, når konferencen i Berlin er sluttet.

Vi må jo allesammen hilse det med stor tilfredshed, man kan godt sige med stor glæde, at der nu ikke længere finder kamp-handlinger sted i Korea. Men heller ikke her kan det nytte, at man gør sig illusioner. Når det var muligt at få en våbenstilstand i Korea sidste sommer, hang det vel sammen.